

De 13 ani Patriarh, de 33 Părinte rodnic al Bisericii

Nicio titlatură din Biserică nu se ridică la înălțimea și frumusețea apelativului „Părinte”. Data de 30 septembrie este dedicată anual Părintelui tuturor părinților din Biserica Ortodoxă Română: Preafericitul Părinte Daniel, de 13 ani Patriarh.

Mai ales în Anul Omagial al pastorației părinților și copiilor este important să avem în vedere un aspect esențial referitor la monahi și monahii. Ei sunt numiți „părinte” și „maică”. De ce? Aceste apelative arată că monahul și monahia, deși nu au vocația nașterii și creșterii de prunci, ca unii care trăiesc într-o lume a creației au vocația unei alte creșteri, a unei alte rodiri.

Pr. Prof. Petre Semen explică menirea atribuită oamenilor la creație, când Dumnezeu a spus: „Fiți rodnici și vă înmulțiți!”:

„Sensul autentic al textului ne avertizează că omul a fost adus pe pământ într-un mediu al creației și al roadelor unde i se impune să aducă și el roade, încât monahul sau monahia nu-și justifică existența prin simpla trecere pe pământ sau printr-o mănăstire dacă nu aduce și el roade. Desigur este vorba de niște roade de

altă natură decât cele fizice, dacă vrea să obțină un nume veșnic, un nume mare înaintea lui Dumnezeu, mai de preț cu mult decât fii sau fiice, și să câștige în același timp un loc între zidurile casei Domnului (Is. 56, 5). După cum există creșteri naturale sau fizice, tot așa se poate vorbi și de creșteri spirituale”.

De 13 ani Patriarh, de 33 Părinte rodnic al Bisericii

În 1987 a auzit pentru prima dată Preafericirea Sa apelativul de Părinte. Și l-a asumat cu responsabilitate și jefelnicie. A trecut pe rând prin toate treptele ierarhiei, fiind ales, după 20 de ani, Părinte al întregii Biserici Ortodoxe Române.

Termenul „patriarh”, de proveniență greacă, tot la părinte se referă. Înseamnă „șeful sau tatăl unei familii” – de la πατριά (patria) care înseamnă „familie” și ἄρχειν (archein) care înseamnă „a conduce”.

De la faptele care au rămas nespuse din perioada începuturilor ca monah, continuând cu realizările din perioada slujirii ca mitropolit și cu cei 13 ani de patriarhat, rodnicia Părintelui Patriarh s-a concretizat pe mai multe planuri, având efecte remarcabile în Biserică și societate.

Dintre rodirile cuantificabile, reprezentative pentru acești 13 ani sunt construirea și renovarea lăcașelor de cult în paralel cu activitatea filantropică de neegalat a Bisericii. Catedrala Națională încununează construcția de biserici, iar cele 815 instituții și servicii sociale concretizează filantropia. Peste 210 milioane de euro a investit Biserica din 2007 până azi în domeniul social-filantropic.

Din altă perspectivă putem trece în revistă canonizarea a 33 de români, înființarea a patru noi episcopii în diaspora, înființarea Centrului de Presă Basilica ș.a.

Unii ar crede că aceste cifre sunt simple obiective pe care Biserica se ambiționează să le atingă. De fapt e o responsabilitate și o dominantă în tradiția Bisericii care a lipsit în perioada comunistă, iar acum intră în normal: aceea de a uni Liturghia cu filantropia.

„Credincioșii sunt bogăția Bisericii noastre”, afirma după întronizare Patriarhul Daniel. Lor le-a dedicat toată priceperea și efortul.

Continuând mandatul înaintașilor Preafericitul Părinte Daniel a fost foarte atent la nevoia de educație și catehizare a tinerilor. Reprezentative în acest sens sunt proiectele „Hristos împărtășit copiilor” și „Alege școala!”.

Pot fi adăugate la acest capitol inițiativele pentru predarea disciplinei Religie și cele privind organizarea învățământului teologic ortodox preuniversitar și universitar.

De asemenea, în perioada pandemiei, Biserica a donat peste patru mii de tablete și alte dispozitive electronice elevilor și cadrelor didactice.

O imagine la zi a activității Bisericii poate fi văzută în cel mai recent raport prezentat la Ședința anuală a Consiliului Național Bisericesc.

Părinții Părintelui Patriarh

Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române este originar din satul Dobrești, județul Timiș.

A fost al treilea copil în familia învățătorului Alexie și Stela Ciobotea, născut pe 22 iulie 1951.

„De mici am fost obișnuiți cu munca, dar aveam și bucuria roadelor”, își amintește Patriarhul.

„De la mama am primit credința vie care se arată prin rugăciune și prin postire, prin ducerea la Biserică și, mai ales, din copilărie ne-a învățat să mergem la mănăstire, la hramuri, să mergem în pelerinaje, deși era o vreme dificilă”. Patriarhul a copilărit în epoca stalinistă, când munca țăranilor era spoliată, iar religia oprimată.

„În acea perioadă, a păstra credința și a păstra dragostea față de tradițiile moștenite de la bunici, de la strămoși era un mare dar. De aceea, ne amintim cu multă recunoștință, cu evlavie, de părinți și îndemnăm totdeauna școlile noastre ca să cultive recunoștința față de părinții care ne-au născut, ne-au crescut și ne-au ajutat să ne formăm intelectual și spiritual”.

„Aceste amintiri din copilărie au fost adesea un motor, un catalizator, o sursă de inspirație pentru lucrările de mai târziu”, a mărturisit patriarhul.

Vezi biografia integrală a Patriarhului României.

Foto: arhivă Basilica.ro

basilica.ro